

Katedra animované tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autor/ka práce: Jitka Nemikinsová

Název práce: Prostředky pro vyprávění příběhu v digitální malbě

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Libor Pixa, KAT, FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....B

Jazyková a stylistická úroveň práce.....A

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)

.....A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava

.....A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)A

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či

nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístež položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Práce Jitky Nemikinové „Prostředky pro vyprávění příběhu v digitální malbě“ mě velmi zaujala. Přestože se autorka ve své práci zabývá statickým obrazem, tak digitální malba úzce souvisí i s animací, která je dnes vyráběna zcela nebo alespoň částečně v počítači. Digitální nástroje využíváme v animovaném filmu nejen při malbě výtvarných konceptů nebo pozadí scén, ale také při tvorbě tzv. color scripts a color keys, kterými výtvarníci definují barevnost a nasvícení scény.

V prvních kapitolách práce nám autorka stručně vysvětlí, co digitální malba je, jaké nástroje výtvarníci používají a s jakými výtvarnými styly se v digitální malbě nejčastěji setkáme. K této části nemám žádné výtky, pouze bych kapitolu s poněkud zavádějícím názvem „Prostředí, ve kterém funguje“ přejmenoval například na „Kde se digitální malba vystavuje“, případně „Kde se s digitální malbou setkáme“.

Následující kapitola „Vyprávění v digitální malbě“ je poněkud nesouvisle rozdělená do podkapitol „Concept art, umění pro vyprávění“, „Sociální sítě a profesionalita“ a „Výhody a nevýhody digitální tvorby“. Jejich obsah je přínosný a smysluplný, ale jejich spojení do jedné kapitoly je trochu nelogické a při čtení mám pocit, že autorka skáče od tématu k tématu.

V podkapitole „Výhody a nevýhody digitální tvorby“ bych navíc uvítal hlubší analýzu toho, jaké výhody digitální malba výtvarníkovi přináší. Autorka kromě jiného za největší výhodu digitální malby považuje možnost on-line šíření, což je pravda pouze částečně, protože i fyzické výtvarné dílo můžeme velmi jednoduše vyfotit či naskenovat a sdílet na sociálních sítích. Autorka naopak trochu opomíjí tu nesmírnou a zásadní výhodu, kdy malíř velmi jednoduše používá různé pomocné podklady jako fotografie, 3D modely, přednastavené barevné palety či perspektivní mřížky, což mu usnadňuje a urychluje práci.

Stěžejní částí textu je čtvrtá kapitola s poněkud komplikovaným názvem „Základní pilíře pro vyprávění v malbě a jejich rozdíly ve dvou médiích“. V ní se autorka zabývá jednotlivými složkami výtvarného díla – kontrastem, kompozicí, světlem, barvou a texturou a na vybraných dílech ukazuje, jaký mají vliv na vnímání vyobrazeného příběhu. Osobně mě zaujala kapitola Kompozice, která může být v digitální tvorbě oproti té klasické, kde autoři většinou pracují s klasickým obdélníkovým či čtvercovým formátem plátna, velmi pestrá. Na druhou stranu je potřeba uvést, že v podstatě veškerá uvedená pravidla jsou pro klasickou i digitální tvorbu shodná a práce tak není z tohoto hlediska nijak objevná.

Po formální stránce je práce v pořádku, citační norma je dodržena, jazyková i stylistická úroveň je dobrá a obrazové přílohy jsou dostatečné a vhodně vybrané. Drobné výtky mám tedy pouze k logičnosti struktury práce a jen částečně k přínosu práce k rozvoji oboru. Přesto mě práce velmi zaujala, považuji ji za zdařilou a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Doplňující otázky:

Je zjevné, že se digitální malbou zabýváte již delší dobu. Vidíte nějaký vývoj v estetice a obsahu v delší časovém horizontu? Narážím na to, že jsou forma i obsah často ovlivněné popkulturou, protože tvůrci digitálních maleb jsou převážně z mladé generace. Jak myslíte, že se bude estetika digitální malby do budoucna vyvíjet s tím, jak bude generace současných tvůrců stárnout?

A jak myslíte, že bude vypadat obchod s digitálním výtvarným uměním? Budou se kvůli tomu digitální umělci vracet zpět k tradičním médiím, nebo bude běžné, že budou tisknout výtvarná díla v tiskárnách se speciálním vodoznakem?

Datum: 14.9.2022

Podpis:.....